

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
0030 OSLO

Deres ref: 10/1769 SL ATN/rla

Dato: 13.08.2010

HØRING – rapport om særfradrag for store sykdomsutgifter

Viser til Deres høringsbrev av 22.04.2010 og Rapport om særfradrag for store sykdomsutgifter datert 20.april 2010.

Høringsfrist 15.august 2010.

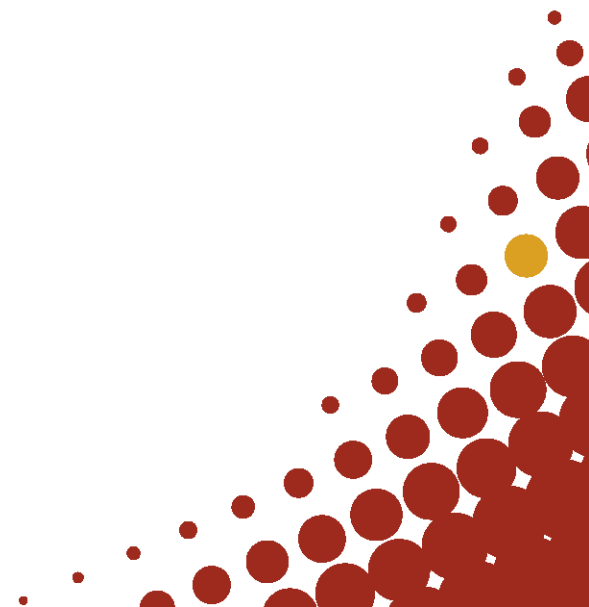
Vedlagt er høringsuttalelse fra Kontrollfaglig utvalg i NTL-Skatt.

Med hilsen

Ingunn Borge Veseth
Leder av NTL Skatts kontrollfaglige utvalg.

Tlf: 55 57 35 41

E-post: ingunn.veseth@skatteetaten.no

NTL-Skatt sin høringsuttalelse – Særfradrag store sykdomsutgifter.

NTL Skatt, som er den største fagforeningen for ansatte på skattekontorene, har følgende merknader til rapporten:

Vi har gjennom lang tid ment – og er fremdeles av den oppfatning – at dette fradraget ikke er noe som naturlig bør ligge under skatteetatens forvaltningsområde. Rent skatterettslig er dette en utgift som er på siden av hva som er naturlig å innrømme skattefradrag for, da denne ikke faller inn under hovedregelen i Skatteloven å 6-1 om at kostnaden skal være pådratt for å erverve, vedlikehold eller sikre en skattepliktig inntekt.

Enda viktigere er det likevel at dette gjelder utgifter som legger beslag på uforholdsmessig mye av skatteetatens ressurser, da det årlig gjelder et stort antall saker og det dessuten krever en kompetanse - om helsemessige og bygningstekniske forhold (i de sakene som gjelder ombygging av bolig) - som skiller seg vesentlig fra den kompetansen det vanligvis stilles krav om til skatteetatens ansatte. Dette kan selvsagt avhjelpest noe ved å spesialisere enkelte kontor/grupper av ansatte til kun å kontrollere slike saker (noe som også skj r i dag), men etter vår mening er dette en lite hensiktsmessig måte å benytte etatens ressurser på.

Videre er faren stor for at det vil kunne skje en forskjellsbehandling både mht. den enkelte skattyter og mellom forskjellige deler av landet. Dette både siden det er praktisk umulig å kontrollere hver enkelt skattyter like godt og hvis enkelte regioner velger å bruke mer ressurser til kontroll av dette området enn det andre regioner gjør.

Til sist finner vi det også lite hensiktsmessig/ønskelig at to forskjellige forvaltningsområder (skatt og trygd) skal ha de samme eller sterkt overlappende arbeidsoppgaver, dvs. at de må vurdere hvorvidt det skal innrømmes særfradrag eller gis stønad vedrørende de samme eller tilnærmet de samme utgiftene.

Vi synes og det er en mangel ved høringen at man ikke har sett på hvordan fradragsordningen kan overføres til NAV i sin helhet.

Vi støtter rapportens forslag om å avvikle s rfradragsordningen for sykdomsutgifter, og legger til grunn at det som da tas inn i økte skatteinntekter av staten benyttes til å styrke de trygdeytelser og stønadsordninger som gjelder slike utgifter.

Fjerning av ordningen må ikke føre til en netto skatteproveny for staten, men det må skje en tilsvarende konkret styrking av dagens st nads- og refusjonsordninger, eventuelt at det innføres nye stønadsordninger som avløser dagens skattefradrag.

Hvis s rfradragsordningen likevel skulle fortsette, jf. pkt. 14 i rapporten, støtter vi de fleste av de forslagene som fremmes av arbeidsgruppens flertall.

Til forslaget i pkt. 14.3 om innhold i legeattestene, vil vi imidlertid bemerke at det ville avhjelpe ligningsmyndighetenes arbeid om legen også tok med hvilken behandling som var hensiktsmessig for den enkelte i de tilfeller hvor sykdommen medførte behandlingsutgifter, og særlig hvis det konkluderes med at behandlingsutgifter fremdeles skal inngå i særfradraget.

Til forslaget i pkt. 14.5 om å innføre en eventuell øvre beløpsgrense, mener vi dette bør vurderes hvis det konkluderes med at utgifter til tannbehandling og ombygging av bolig ikke tas ut av s rfradragsordningen. En  vre grense for særfradrag bør også sees i sammenheng med inntekt og formue, eksempelvis en beløpsgrense for n r fradrag gis.

Vi støtter til sist ikke forslaget i pkt. 14.7.3 om at egenandeler tas ut av s rfradragsordningen. Skal det først innrømmes fradrag for sykdomsutgifter, hører disse naturlig med i fradraget. Beløpsmessig antas ellers egenandelene ikke å utgjøre noe vesentlig beløp pr. person, mens en kontroll av forholdet derimot vil legge beslag på uforholdsmessig store ressurser. En nedprioritering av forholdet fra skatteetatens side (noe som lett vil bli resultatet) vil da føre til øket forskjellsbehandling, da det må antas at mange urettmessig vil kreve fradrag for slike egenandeler.

Til pkt. 14.8 – Administrative og økonomiske konsekvenser – er vi enige i at fjerning av særfradraget vil frigjøre betydelige ressurser hos ligningsmyndighetene. Dette er anslått til 100 årsverk og vi har ikke belegg verken for å bekrefte eller avkrefte dette anslaget. Dette vil i noen grad også skje ved de endringer som foreslås i pkt. 14.2 til 14.7.

Vi forutsetter at disse ressursene ikke fjernes fra etaten i form av nedbemanning, men at de blir benyttet til å styrke kontrollen både i forhold til unndragelser men og i forhold til at skattyter skal få de fradrag de har krav på. Målet er at det skal beregnes en mest mulig riktig ligning, noe som igjen vil gi bedre service. Styrking av kontroll på andre områder, eks. næringsdrivende, er det etter vårt syn stort behov for, noe som igjen vil føre til en økt skatteinntang og på disse områdene.

I og med at forslaget isolert sett skal være provenynøytralt (skatteøkning = trygde kning), vil dette samlet sett tilsi en økning i skatteprovenyet (skatteinntangen).